

*Elhangzott az aradi Csiky Gergely Főgimnázium ökumenikus tanévnyitó istentiszteletén,
2023. szeptember 11-én, az aradi minorita templomban*

Szeress!

Alapige: „Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek: amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn. 13, 34-35)

„– Miért boldog itt mindenki rajtam kívül?

Mert megtanulták, hogy mindenütt felfedezzék a jóságot és a szépséget.

De miért nem látok én mindenütt jóságot és szépséget?

Mert amit nem látsz magadban, azt rajtad kívül sem láthatod.”

Anthony de Melo egypercese arra ösztönöz bennünket az új tanév kezdetén, hogy magunkba tekintsünk. Mit látsz magadban? Milyen érzések, elvárások, gondolatok kavarnak benned? Félelmeiden túl találsz-e magadban szépet és jót? Szépnek látod magad?

Vajon mi az, ami e mai napon elkezd bennünk növekedni? Hogyan láthatom meg a szépet és a jót ebben a világban?

Jézus Krisztus nagyon egyszerűen, ám annál lényegretörőbben fogalmaz: **szeressétek egymást!** Lehet parancsszóra szeretni? Kissé úgy hangzik ez, mint amikor pedagógusok rendet akarnak tenni vitatkozó diákok között, és arra kérik őket, hogy kérjenek egymástól bocsánatot. Lehet unszólásra, parancsra szeretni?

Szeretni? Szépen hangzik, de a valóság mégiscsak más. Szeretni, amikor rám ordít és beírja a kettést a naplóba? Szeretni, amikor a kisujját sem mozdítja, nem végzi a feladatát, mert amúgy sem érdekli az iskola? Szeretni, amikor frusztráltságában rám önti családi problémáit? Hogyan lehetséges ez?

Jézus nem kötelezi tanítványait a szeretetre, viszont határozottan fogalmaz: *Szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.* Ez a krisztusi lelkület alapja, amely nélkül az élet nem élhető. Szeretnénk a magunk számára egy jobb, szebb tanévet. Jézus azt mondja: szeress!

Itt nem is az a fő kérdés, hogy más mit tesz velem, nem a másik szeretete az én viszonyulásom alapja. Amikor a krisztusi szeretet, öröm és az iránta érzett hála kezd el uralkodni bennünk, akkor ebből másnak is jut. Ma egy tiszta lapot kapunk Istentől. Rajtunk áll, hogy mivel töltjük meg az előttünk álló tanév során.

Mustó Péter, jezsuita szerzetes így fogalmazott: „*Szeresd meg, ami a tiéd!*” Ha mindig másra áhítózunk, mint amivel rendelkezünk, ha engedjük, hogy az elégedetlenség lelkünk alapállapotává váljon, ha mindig a szomszéd kertje a zöldebb, akkor egy idő után nem fogjuk örömmel átlépni az iskola küszöbét.

Mindannyian ismerjük Kowalsky meg a Vega híres számát *Varázsszavak* címmel, amiből néhány gondolatot szeretnék idézni: „*Azt mondd bántott az élet, / Én az mondom: örülj, hogy éled! / Minden fájdalom, öröm azért van, / hogy magadból többet megérthess. / Azt,*

hogy a szeretet nem egy érzés! / Hogy nem ér véget az nem is kérdés / – de ha csak a hibákat nézed, / küszködés lesz, és nem élet!”

Nem véletlenül helyezett bennünket ide az Örökkévaló Isten. Nem véletlen, hogy beleszülettünk abba a családba, amelynek tagjai lehetünk. Nem véletlenül lettünk a Csiky Gergely Főgimnázium nagy családjának a részei. Nem véletlen az sem, hogy magyarul beszélünk, és az sem, hogy ma itt vagyunk ilyen sokan az Isten házában. Kincseket kaptunk. Szeressük meg azt, ami a miénk!

Szeretetünket ma egy közös nagy öleléssel fejezzük ki. Öleljük meg azokat, akik mellettünk vannak. Áldott és szeretetben gazdag tanévet adjon nekünk a mi szerető Atyánk!

Ámen.

***Vékony Zsolt József,**
református lelkipásztor*